หัวข้อวิจัย การสร้างสรรค์นาฏศิลป์พื้นบ้านประยุกต์ ชุด รำโทนโคราช

ผู้วิจัย ดร. นวลรวี จันทร์ลุน

หน่วยงาน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฎนครราชสีมา

ปีที่ทำการวิจัยเสร็จเรียบร้อย พ.ศ. 2558

บทคัดย่อ

วิจัยฉบับนี้ เป็นงานวิจัยแบบสร้างสรรค์ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาบริบทของของรำโทน จังหวัดนครราชสีมาทั้งในด้านวัฒนธรรม และรูปแบบการแสดงเครื่องมือ ที่ใช้ในการวิจัยแบบ สร้างสรรค์ในครั้งนี้คือ การสำรวจข้อมูลเชิงเอกสาร การสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ การทดลองปฏิบัติการ ทางนาฏศิลป์ แบบประเมินในการสำรวจความคิดเห็นและการวัดผลการแสดงจากผู้ชม ข้อมูล ทั้งหมดได้ถูกนำมาวิเคราะห์ และได้ตอบคำถามงานวิจัยสร้างสรรค์ในครั้งนี้ คือได้ทราบถึงความ เป็นมาและสภาพปัจจุบันของรำโทนโคราช และได้แนวคิดในการสร้างสรรค์ผลงาน นาฏศิลป์พื้นบ้าน ประยุกต์ ชุด "รำโทนโคราช"ตรงตามวัตถุประสงค์

ในด้านความเป็นมาพบว่า จากหลักฐานรำโทน น่าจะมีจุดกำเนิดตั้งแต่สมัยอยุธยาและ แพร่ขยายไปจนเกือบทั่วทุกภาคของประเทศไทย และรำโทนจังหวัดนครราชสีมานั้นได้รับอิทธิพลมา จากภาคกลางวัฒนธรรมการรำโทนสะท้อนให้เห็นถึงเอกลักษณ์วิถีชีวิตของคนในชุมชน ในด้าน ภาษา การแต่งกาย การขับร้อง และการร่ายรำแบบพื้นบ้าน รวมถึงการสร้างความสัมพันธ์ ความ สามัคคีของคนในชุมชนได้เป็นอย่างดีผลการศึกษาวิจัยได้นำมาสร้างสรรค์ผลงาน ดังนี้ บทการแสดง ได้นำรูปแบบการละเล่นรำโทนดั้งเดิม มาเป็นต้นแบบ คือ การตีโทนของหญิงสาว เพื่อเป็นการเชิญ ชวนฝ่ายชายให้มาร่ายรำ การเกี้ยวพาราสีกันของหนุ่มสาว การละเล่นรำโทนเพื่อความสนุกสานโดย นำเสนอรูปแบบการแสดงออกเป็น 4 ช่วง สร้างสรรค์ท่ารำจาก ท่ารำดั้งเดิม ท่ารำตีบทเลียนแบบ กิริยาธรรมชาติ และท่ารำทางนาฏศิลป์ไทย ที่สร้างสรรค์ขึ้นใหม่ ตามหลักการทางนาฏศิลป์ ดนตรีใช้ โทน เป็นเครื่องดนตรีหลักประกอบกับวงมโหรีโคราช การแต่งกาย ยึดแบบของเดิมในการนุ่งโจง กระเบน นักแสดงชายสวมเสื้อแขนสั้น มีผ้าคาดเอว นักแสดงหญิงสวมเสื้อแขนสั้นเข้ารูป มีผ้าคาด เอว ทัดดอกปีบ อันเป็นดอกไม้พื้นบ้านของโคราช เครื่องประดับใช้เครื่องประดับ ดินเผาด่านเกวียน ที่เป็นผลิตภัณฑ์ภายในชุมชนกลุ่มนักแสดงรำโทน คัดเลือกนักแสดงที่มีความสามารถทางนาฏศิลป์ ไทย โดยใช้นักศึกษาโปรแกรมนาฏศิลป์ จำนวน 22 คน แบ่งเป็น ชาย 8 คน หญิง 14 คน รูปแบบ การแปรแถว ยังคงยึดหลัก การรำโทนเป็นวงกลม หากมีการปรับเปลี่ยนแถวให้มีความหลากหลาย เพื่อความสวยงาม สอดคล้องและเหมาะสมในการแสดง ใช้ โทน เป็นอุปกรณ์หลักในการแสดง เพื่อ สื่อถึงเอกลักษณ์ของชุมชนโคราช

Title Creativerealization of Applied Local Dance

Researcher Dr. Nualravee Junloon

Institute Nakhon Ratchasima Rajabhst University

Year 2015

Abstract

The research is a recreational research with objectives to study the cultural context and the performance of Nakhonratchasima's Ram Thon. Methods used in the research are study of documents, expert interviews, dance workshops, evaluation forms and performance assessment by audience. Analyzed research data results, according to the preset objectives, in the history and current condition of Nakornratchasima's Ram Thon as well as the conception in recreating applied local dance "Ram ThonKorat".

Historically, Ram Thon has evidentially originated since the historical period of Ayuthaya and has been taken after through Thailand. Nakhonratchasima's Ram Thon is a variation influenced from that of central Thailand. The tradition of performing Ram Thon reflects certain communal ways of life such as language, garments, singing and local dance as well as communal harmonization. According to these characters shown through the research analysis, the recreation of the dance is as followed: The script and plot resemble the original ones of the traditional Ram Thon in that the female dancers take the roll of Thon-drummer, tempting the male dancers to join the dance. The motifs are courting tradition and entertainment. It is presented in 4 acts, consisting of applied Ram Thon to its traditional one, dance imitating natural actions and applied Thai dance. Thon is used as the main musical instrument accompanied with KoratMahoree band. Loincloth is worn according to traditional performance: male dancers are in shirts with short sleeves and belted with cloth, while female dancers wear fit-shaped shirts with short sleeve and belting cloth and place tree jasmine behind their ears, which is a local flower of Nakhonratchasima. Ornaments are of baked clay, the communal material. The ensemble of performers consists of 22 skillful students studying dancing art (8 male and 14 female performers). The dance deployment is based on the principle of Ram Thon, in which the dance forms circle patterns, and is varied to have more practical, distinctive and performance-suitable patterns. Thon is employed as the main prop of the performance in order to convey the identity of Nakhonratchasima.